

Elżbieta Kuszewska

Klasztor, pow. Kwidzyń

Informator Archeologiczny : badania 3, 267-268

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KLASZTOREK, pow. Kwidzyna

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Gdańsku
i Oddział Gdański PTA

Badania prowadziła mgr Elżbieta Kuszewska.
Finansowało: Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kwidzynie, WKZ, Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Ozwarty sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /IX-X w./, grodzisko średniowieczne /XIII-XIV w./, kościół średniowieczny /XIII lub XIV wiek/.

S t a n o w i s k o I - wyspa "zachodnia"

W bieżącym roku w ramach kontynuacji badań z roku 1967 na grodzisku wczesnośredniowiecznym z przełomu XIII/XIV w. założonym na osadzie, przypuszczalnie otwartej, z IX-X w. ukończono eksplorację dwóch sąsiadujących jam 1 i 2, uchwyconych pod wewnętrznym wałem poprzecznym. Obydwie jamy, o kształcie kolistym w rzucie poziomym i średnicy 4,20 i 3,50 m, zagłębiały się koncentrycznie biegnącymi stopniami w glinę.

W jamie 1 odkryto drewniany czworoboczny zbiornik na wodę/?/ o wysokości 2,30 m, szerokości 0,70 do 0,80 m, długości 1,30 m, wypełniony gliną zielonkawą pozbawioną zabytków.

Jama 2 stanowiła studnię o kształcie prostokątnym, średn. 110 x 160 cm, ocembrowaną drewnem. Wyeksplorowano ją z przyczyn technicznych tylko do głębokości 7,5 m. Zarówno studnię jak i "zbiornik" założono przypuszczalnie w IX-X w., a zasypano i zniwelowano w średniowieczu. Warstwa wczesnośredniowieczna dostarczy-

ła ceramiki górą obtoczonej, nieszdobionej i szdobionej oraz kości zwierzęcych. W nawiązaniu do zespołu konstrukcji studziennych należała warstwa ta współczesna, na której w średniowieczu wzniesiono wewnętrzny, poprzeczny wał. Z wału uchwycono fragment glinianego jądra i rozsypano kamieni z gruzem ceglanym.

Warstwa średniowieczna należąca na majdanie składa się z kilku poziomów osadniczych, w których występują ślady pożarów. Zabytków ruchomych znaleziono oprócz ceramiki stalowo-szarej liczne gwoździe żelazne i kości zwierzęce.

S t a n o w i s k o II - półwysp

Odznaczono partię przysięmną murów kościoła jednonawowego, wzniesionego przypuszczalnie w końcu XIII w. lub na początku XIV w. Został on zbudowany z głazów kamiennych wiązanych zaprawą wapienną z domieszką gruzu ceglanego. Fundamenty kościoła zostały posadzone płytko w podłożu gliniastym. Zabytków ruchomych znaleziono niewielką ceramikę stalowo-szarą. Podziemi nie stwierdzono, uchwycono całe szarys murów budowli wraz z narożnymi przyporami.

S t a n o w i s k o III - wyspa "wschodnia"

Osada wczesnośredniowieczna z IX-X w. i gród średniowieczny z 2 poł. XIII i XIV w. W okresie sprawozdawczym kontynuowano badania rozpoczęte w roku 1967. Ukończono eksplorację wykopu 1 z 1967 roku i przekopano dwa nowe sondże obejmujące krawędzie wyspy i część jej płaszczyzny. W wyniku badań uchwycono warstwę wczesnośredniowieczną oraz fragmenty średniowiecznego wału otaczającego wyspę, z którym wiąże się gruz polepy i cegieł oraz luźne zwęglone bierwiona. Do materiału wczesnośredniowiecznego oprócz ceramiki i kości zwierzęcych należą przęśliki gliniane oraz fragmenty nieokreślonych przedmiotów żelaznych.